

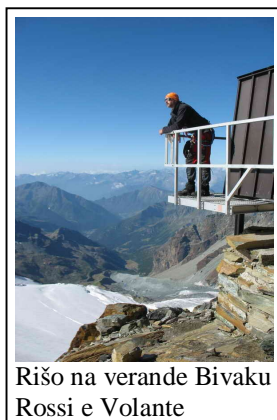
ALPY 2009

Ahojte priatelia, rád by som sa s vami podelil o pár zážitkov z výletu v Alpách. Ako nováčik medzi štvortisícarmi som bol plný očakávania, môj výškový rekord 3798 m - Grossglockner - som chcel určite prekonať.

Z dvojdennej cesty autobusom do Zermattu je takmer trojdenná, ale keďže vína je dosť, dá sa to vydržať. Po príchode do kempu Randa sa presúvame taxíkom do Zermattu a odtiaľ vyrážame na aklimatizačnú túru. Najskôr lanovkou po stanicu Trockener Steg vo výške 2939 m a odtiaľ sa asi po hodine a pol šliapania dostávame na Teodulo Hütte (3317 m).

Pohoda na Teodulo hutte - Rišo a Veronika

Rišo na verande Bivaku Rossi e Volante

Odtiaľ, v zložení Rišo Bodnár, Janko Guniš, Veronika Nahácka, Michal Augustín a Milan Spodniak, vyrážame ráno ešte za tmy, nabalení a rozhodnutí prespať ďalšiu noc v Bivaku Rossi e Volante vo výške 3750 m. Stále mysliac na to, či nebude obsadený - je tam totiž len 10 miest - šliapeme po ľadovci a asi po štyroch hodinách sa dostávame k nemu. Máme šťastie, sú tam len traja Angličania. Obsadíme si miesta a pokračujeme na náš prvý vrchol - Castor - vysoký 4229 m (<http://www.4000er.de/gipfel.php?vid=43>), kde sme

okolo druhej poobede. Záverečný hrebeň je pekne ostrý a cestou naň treba prekonať trhlinu, čo je pri zostupe ešte náročnejšie. Nádherné pohľady sú odmenou a s dobrým pocitom, pre niektorých z nás prvej dosiahnutej štvortisícovky, schádzame pomaly dolu. Večer trávime plánovaním, dopĺňaním tekutín z rôznych zdrojov a užívaním si pohľadov z verandy bivaku.

Hrebeň na Castor

Ráno je chladné, ale prvé slnečné lúče nás predsa len zohrievajú. Keďže južná výstupová stena na Roccia Nera (<http://www.4000er.de/gipfel.php?vid=47>) sa zdá byť zľadovatená, chvíľu váhame, ale napokon predsa len vyrážame naľahko na vrchol. Po hodine zdolávania miestami naozaj zľadovateného úbočia sa dostávame hrebeňom na vrchol (4075 m). Zvážiac ďalší postup, po krátkej prestávke schádzame - v dolnej časti istení - späť

k bivaku a presúvame sa so všetkými vecami pod Breithorn (<http://www.4000er.de/gipfel.php?vid=46>).

Rozhodnutie vystúpiť na ne padlo, keď sme zvažili, koľko máme času do poslednej lanovky do Zermattu, aj keď sme nakoniec museli použiť lanovku už z Klein Matterhornu

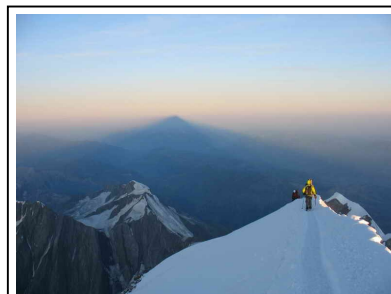
Na Breithorne - Rižo, Milan, Michal, Veronika a Jano

a nie až z Trockener Steg, ako sme mali pôvodne v pláne. Naša jediná členka si totiž postavila hlavu, že buď dva vrcholy, alebo ani jeden, snáď myslieť si, že nás odradí. A tak sme urobili naozaj ešte dva vrcholy, Breithorn West (4165 m) a Breithorn Centrale (4160 m). Spája ich krásny vzdušný hrebeň. Ďalej nasledoval zostup, posledná lanovka, pivo - ako ináč - ešte v Zermatte a posledný pravidelný taxík do kempu.

Nasledujúci deň sa presúvame do kempu blízko Chamonix a hneď aj podnikáme výpravu do mestečka tak zvučného mena. Nasledujúce ráno sa vydávame prvou lanovkou 7:30 k stanici zubačky a ňou odtiaľ bližšie k Mont Blancu, na konečnú Nid d'Aigle (2362 m). Ďalej pešo asi tri hodiny po chatu Tête Rousse a ďalšie dve hodiny na chatu Refuge du Goûter (3817 m). Na chate sme už okolo jednej poobede, tak to bolo spolu asi menej. Po ceste hore prechádzame aj cez Grand Culoar. Máme šťastie. Krátko po našom prechode sa cezeň valí nepríjemný niekoľkominútový kamenný dážď.

Na chate sa začína boj o nocľah, rezerváciu nemáme, voľné nie je nič, a tak sa predávajú miestenky bez konkrétneho miesta na spanie v jedálni. Miesto si môže každý obsadiť aké chce, ale až po večeri. Po neľútostnom boji o každú lavičku, stoličku či miesto pod stolom - tam sa ukladáme my - sa snažíme po 21. hodine zaspáť a oddýchnuť si. No je to skôr bdenie ako spanie. O jednej ráno sa niektorí začínajú baliť, ale keďže sa spí všade, vstať vlastne musíme všetci.

Okolo druhej sa konečne vymotáme z chaty a o pol tretej odchádzame už naviazaní po ľadovci nad chatou. Tma ako v rohu, celkom teplo - po skúsenostiach z rána pri Teodulo Hütte som čakal väčšiu zimu - ani moc nefúkalo. Cestu nepoznáme a tak sledujeme horolezcov s čelovkami, z diaľky vyzerajúcich ako vláčiky valiace sa po oblohe. Skutočne miestami stúpajú ku hviezdám. Tam asi bude vrchol, myslieť si šliapem vpredu

Tieň Mont Blanc-u

a udávam tempo. Vláčiky miznú na horizonte, a keď tam prídeme, zas je nimi posiata celá čierňava pred nami a v diaľke stúpajú opäť k hviezdám. No super.

Na vrchol chceme prísť s východom slnka a ten má byť okolo 6:35. Taký je plán. Celkom nám to ide, asi o 4:15 míňame bivak Vallot. Ak takto pôjdeme ďalej, prídeme hore za

Na Dom du Gouter, v pozadí Mont Blanc - Jano, Veronika, Rišo, Milan a Michal

tmy, akurát dobre vymrzneme a nič nevidíme. Musíme spomaliť. Obliekame sa, miestami začína dosť fúkať. Vrchol Mont Blancu (4810 m) dosahujeme asi o 6:15 (<http://www.4000er.de/gipfel.php?vid=83>), svitá a túžobne čakáme na prvé slnečné lúče, snád' jediná istota dnešného rána. Konečne sa objavuje kotúč slnka, fotíme a vymrznutí a skrehnutí pomaly schádzame dolu do reality. Až počas zostupu vidíme, kade sme šliapali, cestou hore úzky lúč

čelovky odkryl len málo z tejto trasy. Zástup ľudí smeruje neustále hore, tešiac sa na ten krásny okamih, stáť na vrchole. Veronika nás po ceste dolu presvedčí absolvovať ešte krátky výstup na ďalšiu štvortisícovku, ktorej vrchol sme cestou hore v podstate iba mierne obišli a tak v ten istý deň stojíme (aj ležíme, vid' foto) na ďalšom vrchole - Dom du Gouter (4304 m) (<http://www.4000er.de/gipfel.php?vid=84>). Výlet pokračoval zostupom, príjemnou oslavou, nákupmi v Chamonix a šťastným návratom.

Ďakujem všetkým, ktorí mi tak či onak umožnili tento výlet, a verte, už mám aj ďalší cieľ! ☺

Richard Bodnár